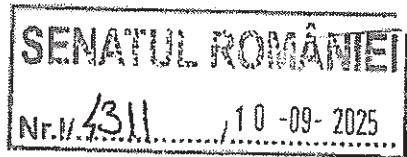

Dezbatere și vot
Luni, 15 septembrie 2025

Parlamentul României
Senat

Stimate domnule Președinte,

În temeiul articolului 170 din Regulamentul Senatului, republicat, vă înaintăm moțiunea simplă intitulată „*În loc de instrucție și excelență, umilință și dresaj!*”,

inițiată de cel puțin o pătrime din numărul senatorilor, conform listelor cu semnături anexate.

În numele inițiatorilor,

Petrișor-Gabriel PEIU

Lider al Grupului parlamentar al
Alianței pentru Unirea Românilor

Senat

MOȚIUNE SIMPLĂ

În loc de instrucție și excelență, umilință și dresaj!

• Stimați colegi senatori,

Dragi români,

Vă supunem spre dezbatere și vot această moțiune care se referă la politicile guvernului în domeniul educației, un guvern care, prin deciziile sale aberante și distructive, aruncă sistemul de învățământ românesc în colaps și condamnă viitorul acestei națiuni la mediocritate și haos.

Mereu s-a spus despre educație că este „Cenușăreasa Guvernului”. În realitate, situația este mult mai gravă: astăzi educația a ajuns copilul ilegitim al guvernului, rodul unei alianțe politice dăunătoare, care împinge România spre un viitor sumbru.

Prin așa-zisul „Pachet I” de măsuri fiscale și administrative au fost distruse echilibre fragile, a fost atacat statutul cadrelor didactice, au fost încălcate drepturile elevilor și s-a amplificat haosul instituțional. În loc de reformă avem confuzie, în loc de sprijin avem austeritate, în loc de viziune - improvizație birocratică.

România se află astăzi în fața unei crize fără precedent în domeniul educației. Sub conducerea ministrului Daniel David, sistemul național de învățământ a fost supus unor măsuri de austeritate brutale, aplicate prin minciună, manipulare și dispreț față de nevoile reale ale elevilor, părinților și profesorilor.

Educația nu este un moft și nici o cheltuială secundară într-o filă de buget gestionat de un contabil. Educația este coloana vertebrală a unei națiuni. De felul în care

tratăm școala depind viitorul copiilor noștri, stabilitatea statului român, economia națională și chiar siguranța României. Altfel spus, educația este fundația viitorului.

În fața unor măsuri fără precedent de dăunătoare, care subminează viitorul României și sfidează adevărul și demnitatea profesiei didactice, considerăm că a venit momentul ca domnul Daniel David să înțeleagă că trebuie să părăsească de urgență scaunul de la Ministerul Educației și Cercetării. Este nevoie de o poziție fermă pentru a opri degradarea accelerată a sistemului educațional românesc care ar trebui condus în mod transparent, cu competență și respect pentru comunitatea academică și pentru viitorul copiilor noștri.

I. Minciuna ridicată la rang de politică de stat

În ultimele luni, am asistat la un adevărat spectacol al promisiunilor false, al datelor falsificate, al deciziilor arbitrale și al distrugerii progresive a ceea ce mai funcționează în școala românească.

O societate sănătoasă se construiește pe încredere. Un ministru al Educației, în mod special, trebuie să fie un model de integritate. Or, domnul Daniel David a ales drumul minciunii.

La 5 iunie 2025, într-un interviu la Metropola TV, ministrul a catalogat drept „zvonuri” și „manipulări politice” toate discuțiile privind concedierile, majorarea normei didactice sau reducerea burselor. El a declarat explicit: „Nu voi fi ministrul unui minister care merge doar pe ideea de eficientizare, fără dezvoltare”, promițând că banii economiști vor rămâne în sistem.

La doar o lună distanță, însă, ministrul nu numai că a acceptat, dar a și justificat public măsurile din Legea 141/2025 (Legea Bolojan), spunând că educația este un „contribuabil mare la deficit” și legitimând tăierile. Nu ar fi trebuit să pronunțe, corect, „contributor”?

Astfel s-a ajuns ca Ministerul Educației și Cercetării să nu prezinte nicio analiză de impact privind măsurile din legea 141/2025, în afara declarațiilor făcute de ministrul Daniel David în ieșirile sale publice.

În plus, deși pare incredibil din partea unui om cu certe pretenții intelectuale și academice, domnul David a cenzurat în mod voit un raport științific al Institutului de Științe ale Educației (IȘE) care demonta, cu date oficiale, argumentul fals al ministerului conform căruia norma didactică din România ar fi sub media europeană. Acest fapt reprezintă un atac direct împotriva libertății academice și a dreptului la informație al cetățenilor.

Cel mai grav lucru este că ministrul a făcut declarații **contradictorii** și mincinoase privind bugetul educației:

- în 7 februarie declara că a primit un buget crescut cu 9,58% – și că e bucuros că educația e într-adevăr prioritate națională;
- în 8 august declara că educația a primit încă de la începutul anului un buget de austерitate – și că de aceea sunt necesare tăierile.

Realitatea, însă, este mult mai prozaică: bugetul ministerului educației reprezintă doar 3,16% din PIB în 2025. Această conduită demonstrează un model de guvernare bazat pe incoerență și manipulare, incompatibil cu demnitatea funcției de ministru al uneia dintre cele mai importante instituții ale unei națiuni.

II. Măsuri brutale care duc la deprofesionalizare și prăbușirea calității invățământului

Legea nr. 141/2025, adoptată prin asumarea răspunderii, fără dezbatere parlamentară, reprezintă cel mai brutal atac asupra educației din ultimii ani.

Pachetul de măsuri promovat de domnul David are consecințe catastrofale asupra calității educației și asupra stabilității profesiei didactice.

Proiectele ministerului – inclusiv cele din programul „România Educată”, deja ridiculizat în societate – au fost implementate fără o etapă reală de consultare cu specialiștii din domeniu, fără o viziune clară asupra nevoilor din teritoriu și, mai ales, fără o coerență între etapele de aplicare. În programul de guvernare asumat de guvernul Bolojan, la capitolul educație se vorbește despre „profesionalizarea resursei umane din educație”. Realitatea din ultimele luni arată exact contrariul: prioritatea guvernului în reforma educațională a devenit distrugerea sistematică a educației românești.

Majorarea normei didactice de la 18 la 20 de ore/săptămână, fără o creștere salarială corespunzătoare reduce drastic timpul disponibil pentru pregătirea orelor, corectarea testelor, relația cu părinții și formarea profesională. Această măsură forțează profesori titulari să preia ore în mai multe școli, unii ajungând să presteze chiar și în **șapte unități diferite**, făcând naveta pe distanțe lungi din banii proprii. Cine le decontează aceste cheltuieli?

Coaliția de la guvernare invocă „Europa”. În alte state din UE, norma didactică este mai mică decât cea din România. Exemple: Bulgaria (19 ore), Cehia (17 ore), Italia (18 ore), Polonia (14 ore), Finlanda (17 ore).

Sindicalele estimează dispariția a peste 15.000 de posturi prin neprelungirea contractelor profesorilor suplinitori și a titularilor cu normă redusă, ceea ce reprezintă o „concediere mascată” a zeci de mii de specialiști dedicați, cu grade didactice și ani de vechime. Aceasta este cea mai mare lovitură dată profesiei didactice din ultimele decenii. Asta nu este reformă, este o agonie pentru o întreagă breaslă.

Comasarea haotică a școlilor, fără criterii clare și fără consultarea comunităților afectate, are efecte devastatoare.

Liceele vor fi comasate de la circa 300 de elevi la minimum 500. Într-o clasă de gimnaziu, numărul elevilor va crește chiar și la 32, iar o clasă de liceu va putea funcționa și cu 34 de elevi, împrejurare care va arunca în șomaj circa 15.000 de profesori. În plus, această măsură va duce la închiderea a nouă sute de școli, cele mai multe din mediul

rural. În felul acesta, se va declanșa o destructurare instituțională fără precedent, din cauza căreia peste 160.000 de copii din mediul rural vor fi afectați.

Și mai grav, aceste măsuri nu se vor aplica unităților școlare cu predare în limbile minorităților, ceea ce generează o discriminare evidentă împotriva elevilor români.

Mass-media a prezentat deja cazuri halucinante:

- Primul liceu dual lansat cu fonduri PNRR în România, Liceul Tehnologic Dual din Oradea, înființat de Ilie Bolojan anul trecut, a fost desființat prin efectul Legii Bolojan și absorbit de o altă unitate din oraș. ARACIP a evitat inițial desființarea, dar a revenit și a aprobat comasarea prin absorbție după trei zile, pe 29 august, conform presei locale. Astfel s-a ajuns la „înghițirea” instituțională a liceului din cadrul a ceea ce Bolojan descria drept primul campus dual lansat cu finanțare PNRR în România, inaugurat festivist în urmă cu un an, pe 10 septembrie 2024, în prezența fostului ministru Ligia Deca și a altor lideri liberali, aflați atunci în campanie pentru alegerile parlamentare.

- Un alt caz, o școală Gimnazială din Vatra Dornei, județul Suceava, cu promovabilitate 100% și abandon școlar zero, cu 420 de elevi și dotări nou-nouțe prin proiectul PNRR, în valoare de peste 150.000 Euro, a fost desființată politic și absorbită de una cu 300 de elevi. Profesorii contestă în justiție modalitatea de comasare a unităților de învățământ, o comasare realizată fără a se respecta principiile democratice și fără consultarea prealabilă a directorilor acestora, sfidând cadrul legislativ în vigoare.

Aceste exemple ilustrează perfect destructurarea instituțională pe care Legea nr. 141/2025 o produce în educația românească.

La fel de grav este impactul asupra elevilor, în special asupra celor din mediul rural. Aceștia sunt obligați să parcurgă distanțe mari și periculoase (uneori prin zone populate cu urși) pentru a ajunge la școală, ceea ce crește riscul abandonului școlar.

Depopularea rurală prin dezrădăcinarea copiilor și tinerilor care nu pot fi școlariizați în localitatea de domiciliu este un efect social major al acestor desființări de unități de învățământ din mediul rural. Aceste decizii haotice reprezintă un atac direct asupra șanselor la educație ale copiilor din mediul rural.

III. Atacuri grave la adresa studenților și a viitorului tineret al țării

Domnul David a arătat un dispreț profund față de studenți, tratându-i ca pe o „povară bugetară”. Reprezentanții organizațiilor studențești au semnalat că:

- Măsurile de austерitate au condus la reducerea fondului de burse cu peste 52%, lăsând peste 44.000 de studenți fără acest sprijin vital.
- Economia realizată prin tăierea burselor este simbolică (doar 0,2% din deficit), dar impactul social este uriaș, împiedicând accesul la educație al tinerilor din familii sărace.
- Răspunsul ministrului la protestele studențești a fost de o batjocură profundă, sugerând că studenții să-și caute de lucru part-time, dar realitatea este că locurile de muncă disponibile pentru ei sunt precare, prost plătite și reduc timpul necesar pentru studiu. Studenții nu cer pomană, ci un sprijin minim pentru a se putea concentra pe viitorul lor profesional. Un ministru al educației cu adevărat responsabil ar trebui să militeze pentru angajamentul tinerilor în educație, nu pentru retragerea lor din procesul de învățământ.

Nici elevii nu sunt mai puțin afectați. Cuantumul burselor va scădea cu circa 40%. În loc să întărească principiul meritului în alocarea lor, ministrul David și guvernul Bolojan au decis reducerea lor drastică, prin recalcularea în funcție de salariul net, nu de cel brut. Astfel, categorii întregi de elevi vor fi excluse, iar din cinci categorii de burse vor rămâne trei. Așa de pildă, excelența olimpică va fi eliminată, iar bursa de merit se va acorda pentru maximum 15% dintre elevi.

IV. Subfinanțare cronică și priorități economice distorsionate

Măsurile de austерitate promovate de domnul ministru se justifică prin reducerea deficitului. Dar despre ce economii vorbim? Consiliul Fiscal a calculat că toate aceste tăieri - creșterea normei didactice, comasările, reducerea de personal - aduc o economie infimă, de **0,02%** din PIB. O sumă de 378 de milioane de lei. Această economie nu acoperă nici măcar cheltuielile de menenanță ale câtorva universități din țară! Cheltuielile cu bunurile și serviciile, dar și reparațiile pentru 5 universități din țară, de

exemplu, au ajuns la 385 de milioane de lei. Este o batjocură, o iluzie contabilă, pentru care sacrificăm destine, profesori și elevi.

România are unul dintre cele mai mici bugete pentru educație din Uniunea Europeană. În 2023, România a alocat educației doar 3,4% din PIB, ceea ce o plasează pe locul 26 din 27 în UE, depășind doar Irlanda, care a avut 2,8%. Media europeană este 4,7%. Din 2023 prin intrarea în vigoare a Legilor 198 și 199, alocarea obligatorie a fost schimbată la 15% din cheltuielile Bugetului General Consolidat, dar articolele care prevăd acest procent au fost primele prorogate la întocmirea bugetului și pentru 2024, și pentru 2025.

Raportat la acest aspect, raportul Comisiei Europene subliniază că țările care au depășit 6% din PIB investit în educație – precum Danemarca, Belgia sau Finlanda – au rezultate școlare mai bune, rate mai mari de angajare a absolvenților și mobilitate socială ridicată. România, cu unul dintre cele mai scăzute niveluri de investiție, înregistrează cea mai ridicată rată de analfabetism funcțional (peste 44% conform rezultatelor PISA) și diferențe majore de acces la educație între mediul urban și rural.

În aceste condiții, ce face domnul ministru? În loc să lupte pentru o finanțare adecvată, el devine complice la sacrificarea sistemului de educație, împingându-l spre autodistrugere.

În paralel, vedem cum banul public se scurge în afaceri dubioase. Consiliul Județean Bihor, condus de domnul Bolojan, a achiziționat de la o firmă PNL (care a câștigat licitațiile în 60% din județe) microbuze școlare electrice la un preț dublu față de cel normal, cu un supraprofit de 1,2 milioane de lei per microbuz. În Iași, mobilierul școlar pentru grădinițe și școli a fost cumpărat de Consiliul Județean condus de tot de PNL-ul care îl susține pe domnul ministru David la prețuri de 4 ori mai mari decât cele de pe piață. Unde s-au dus banii? Nu la profesori, nu în școli, nu în educația copiilor noștri. Se pare că banul public se duce spre „băieții deștepți” și spre clanurile politice. Acestea sunt adevăratele găuri din buget, iar aceasta este adevărata față a guvernării: austeritate pentru elevi și profesori, prosperitate pentru clientela politică.

Întrebarea firească a românilor este simplă: unde sunt banii copiilor noștri?

V. Rezultate dezastruoase la examenele naționale

Sub conducerea ministrului David, România înregistrează cifre alarmante:

- Rata finală de promovare la Bacalaureatul de toamnă 2025: doar 31,9% - cea mai mică din 2019 încocace;
- Cel mai mic număr de înscriși la Bacalaureatul de toamnă din ultimii 21 de ani;
- Nivelul de analfabetism funcțional rămâne îngrijorător de ridicat, iar inechitățile dintre mediul urban și rural se adâncesc, în ciuda retoricii reformatoare.

Am ajuns de râsul Europei, România apare în rapoartele internaționale ca un exemplu negativ, un stat care își sacrifică viitorul prin neglijență și cinism. Dovada este prognoza unui centru de analiză conservator din Țara Galilor, care afirmă că: „Dacă nimic nu se schimbă, până în 2040 Țara Galilor va ajunge la nivelul României”, țară care „a avut istoric rezultate slabe în clasamentele” PISA.

O primă concluzie

Domnul Daniel David a demonstrat că nu este un ministru al educației, ci un executor bugetar care a ales să mintă, să cenzureze și să sacrifice viitorul a milioane de români pe altarul unor economii infime și al unor interese politice obscure. Sub conducerea sa, sistemul educațional a intrat într-o spirală descendenta fără precedent, iar încrederea publică în instituțiile statului a fost grav erodată.

Paradoxal, ministrul Educației a scăpat poate și singura afirmație corectă din ultimele luni: „...cel mai important minister într-o societate democratică este Ministerul Educației și Cercetării. Vrei să dezvolți societatea, investești acolo. Vrei să prăbușești o societate, distrugi acele sisteme”. Ei bine, tocmai asta face el și guvernul care îl susține-distruge. Întrebarea este: o face din incompetență sau cu bună știință?

Ne aflăm la o răscrucă. Dacă vrem să construim o țară puternică, nu putem continua pe drumul minciunii și al măsurilor destructive. Adevărata cauză a problemelor din România nu este lipsa de bani, ci lipsa de viziune, de integritate și de profesionalism. Domnul ministru Daniel David nu a demonstrat nici una dintre aceste calități. Dimpotrivă, a dovedit că este gata să sacrifice viitorul națiunii pentru a servi interesele de moment ale unui prim-ministru cu idei proaste și fixe.

România nu are nevoie de un ministru care se preface că rezolvă o problemă minoră de deficit, în timp ce distrugе fundația însăși a societății. România are nevoie de un ministru care să lupte pentru școli, pentru profesori, pentru elevi.

Consecințele sociale, democratice și economice ale măsurilor guvernamentale din ultima perioadă vor fi uriașe: abandonul școlar va crește, inegalitățile se vor adânci, iar capacitatea țării de a forma cetățeni liberi și competenți va fi grav afectată.

De aceea considerăm necesară redefinirea politicilor publice în educație, după cum urmează:

1. Educația trebuie să fie prioritate națională!

Este necesar ca educația să fie asumată drept o prioritate națională, nu doar în discursuri electorale. O țară fără un sistem educațional solid nu are o economie competitivă, nu are oameni calificați și nu poate atrage investiții. Mai mult, o asemenea țară are doar o populație, nu o societate, nu un popor, o cultură capabilă să se exprime prin oameni cultivați, o identitate națională, o conștiință istorică. De aceea, educația este o investiție, nu o cheltuială.

2. Finanțarea corectă!

Avem nevoie de o finanțare adecvată a educației, cu minimum 6% din PIB, și 1% pentru cercetare, așa cum prevedea vechea lege, niciodată aplicată. Până acum, guvernele au preferat să lase școala să supraviețuiască prin sacrificiul profesorilor și al părinților. Această situație este profund nedreaptă și falimentară.

3. Echitate, nu marginalizare!

Respingem ferm comasarea haotică a școlilor și aglomerarea claselor. Aceste măsuri hei-rupiste, lipsite de studii serioase de impact adâncesc prăpastia dintre rural și urban, alungă copiii din mediile defavorizate și îi împinge spre abandon școlar. Astăzi doar 16% dintre studenți înscriși la o facultate provin din mediul rural. Guvernul Bolojan pare că dorește ca educația să fie scoasă din capul tinerilor, condamnându-i la ignoranță epidemică! Așa cum obrazul subțire se ține cu multă cheltuială, instrucția unui popor se face cu mulți bani. Statul trebuie să garanteze tuturor copiilor acces echitabil la educație și tendința de minimizare a ponderii tinerilor studenți proveniți din mediul rural trebuie să crească anual cu 2,5 puncte procentuale.

4. Educație la standarde europene!

România nu poate fi un stat european doar pe hârtie. Trebuie să investim în programe precum „școala de după școală”, „masa caldă” sau cele care privesc sprijinul pentru elevii cu nevoi speciale sau din medii defavorizate. O țară în care profesorii sunt plătiți decent și elevii au condiții bune de învățare devine mai atractivă pentru investiții și pentru românii plecați peste hotare.

5. Reconstrucția statutului profesorului și a școlii românești!

Este necesară reconstrucția statutului profesorului, reformarea curriculei, debirocratizarea școlii și stoparea derapajelor ideologice. Școala trebuie să revină la menirea ei: transmiterea cunoașterii și formarea intelectuală.

În loc să fie un spațiu al cunoașterii și formării intelectuale, școala românească este din ce în ce mai des transformată într-un câmp de experiment ideologic, în care valori fundamentale precum familia, credința, identitatea națională și cultura tradițională sunt fie minimalizate, fie înlocuite de concepte abstracte, promovate adesea fără consens social sau pedagogic. Nu putem să privim apătici cum Guvernul Bolojan, în loc să taxeze multinaționalele, în loc să mărească redevențele la OMV, în loc să opreasă achiziția de armament învechit, alege să împingă Educația în agonie financiară.

Este pentru a noua oară din 1990 când guvernul României face acrobații financiare pe seama anemicului buget pe care îl acordă Educației. Parcă e un făcut: de fiecare dată când o lacună din bugetul național trebuie acoperită, banii sunt luați de la Educație.

A judeca strict cantitativ travaliul didactic (prin număr de ore și prin clase având un număr fix de elevi) trădează o optică strâmtă de conțopist. Din cauza biocratizării excesive, profesorii, din mentorii și îndrumătorii cum erau odată, au devenit „scribi” care completează formulare.

Nu contestăm nevoiea unor reforme adaptate vremurilor, dar ne opunem categoric înlocuirii educației cu reeducarea și a formării caracterului național cu o falsă „neutralitate axiologică”, care îi înstrâinează pe tineri de valorile lor.

Copiii României merită o educație de calitate, profesori respectați și școli care să-i pregătească pentru a fi cetățeni demni, în propria lor țară. Este datoria noastră să cerem aceste lucruri și să nu acceptăm compromisuri care pun în pericol viitorul națunii!

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, considerăm că se impun următoarele măsuri urgente:

1. **ANULAREA** imediată a măsurilor care vizează învățământul preuniversitar și superior (majorarea normei didactice, comasările haotice, tăierea burselor).
2. **RESTAURAREA** statutului respectabil al profesorilor și **STOPAREA** derapajelor ideologice în curricula școlară. Niciodată în ultimele decenii profesorii nu au avut un statut mai precar: salarii mici, instabilitate legislativă, lipsă de predictibilitate. Toate acestea au generat o criză de vocație și au dus la o degradare a prestigiului social. Respectul pentru această profesie a scăzut dramatic în rândul populației și, chiar mai grav, în rândul elevilor. Este nevoie urgentă de o reconstrucție a educației pe piloni puternici - un mediu profesional atractiv, stabil și respectat, precum și o salarizare competitivă pentru absolvenții de universități. Este nevoie de acces la o formare continuă de calitate și este necesar un sistem de protecție în fața schimbărilor

legislative arbitrale. Un profesor respectat formează elevi respectați; un profesor motivat formează cetățeni activi și productivi.

3. Renunțarea domnului Daniel David la funcția de Ministru al Educației și Cercetării. Aceasta ar fi un act de igienă politică, un gest de respect față de profesori, elevi și viitorul acestei țări.

4. ASUMAREA unui angajament public ferm pentru creșterea treptată, în următorii cinci ani, a finanțării educației către pragul minim de 6% din PIB, esențial pentru viabilitatea și convergența cu standardele europene.

5. INITIEREA unui dialog public autentic și transparent cu toate părțile implicate – sindicate, asociații de părinți, organizații studențești, experți independenți – pentru a construi o strategie educațională realistă, centrată pe nevoile copiilor și ale societății, și nu pe improvizații bugetare.

Copiii României merită o educație de calitate, profesori respectați și școli care să-i pregătească pentru viitor.

Ministrul și guvernul din care face parte au dovedit că nu înțeleg educația. Au tratat profesorii cu dispreț, elevii cu indiferență, iar școlile cu brutalitate birocratică.

Prin această moțiune dorim să tragem un semnal de alarmă național: Educația este în pericol! Dacă nu o apărăm acum, vom pierde o generație întreagă!

Vă chemăm să votați această moțiune, nu pentru noi, inițiatorii acesteia, ci pentru copiii României, pentru viitorul țării, pentru onoarea noastră ca parlamentari.

Moțiune simplă

În loc de instrucție și excelență, umilință și dresaj!

Nr.cert	Nume și Prenume Senator	Grup Parlamentar	Circumscripție Electorală	Semnătura
1	PEIU PETRISOR	AUR	42 BUC	
2	PERDE George Crinie	AUR	30	
3.	VLAHU NICOLAE	AUR	14 CT	
4.	VASILE MARIAN	AUR	17 DJ	
5	Hifan Gheană	AUR	43 Alba Iulia	
6	STOICA CRISTIAN	A.U.R.	37 TIMIS	
7	Sanda M. Zonut	AUR	20 CJ	
8	VĂLĂRE CLEAȘTEANU	AUR	28 NJ	
9	Paucaon Fernandes	AUR	34 SB	
10	PARASCA Teodora	AUR	24 R	
11	Siligeanu Ghelan	AUR	07 BT	
12	CONSTANTINESCU RADU	AUR	18. GL.	
13.	POTECĂ VASILICA	AUR	22 HS	
14.	SIMOS EUGENIU DIAN	AUR	13 CJ	
15.	NEGRU CORNEAUY	AUR	41	
16	STRELETZ MIHAELA	AUR	42	
17.	SUMAROCU CRISTINA	AUR.	24 IS	
18.	Bărcanu Dorina	AUR	8 Br	
19	ROMAN MARIUS VALENTIN	AUR	10 BZ	

Moțiune simplă

În loc de instrucție și excelență, umilință și dresaj!

Moțiune simplă

În loc de instrucție și excelență, umilință și dresaj!

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1	VELEA GHEORGHE	POT	
2	IADIVEA DUMITRU		
3	ALDEA MARIANĂ VALĂ	NEAFILIAT	
4	PINTEA Paul	NEAFILIAT	
5	GHITĂ ROBERT-DALIEC	NEAFILIAT	
6	ROBE LIVIU - SORIN	NEAFILIAT	
7.	CERNU NATALIA COSANINA	PACE- Int'l România	
8	FODOCĂ LIVIU - IULIAN	PACE- Int'l România	
9.	OMEA OLGA	PACE- Int'l România	
10	CUSNIR RADU-CĂTĂLINA	PACE- Int'l România	